Dosarul nr.2rc-13/2026 I instanţă
Nr. PIGD 2-26064985-05-2rc-08072026 judecătorul Oxana Gîscă

judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

10 septembrie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
președintele completului, judecătorul Hudoba Valeri
judecătorii Dumitru Cherdivara și Colev Grigori

judecând în conformitate cu prevederile art. 426 Cod de procedură civilă al RM fără participarea părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Botnari Andrei în interesele S.R.L. „PDF Agro" S.C., împotriva încheierii judecătoriei Cimișlia din 16 iunie 2026, prin care s-a respins cererea S.R.L. „PDF Agro" S.C. cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ca neîntemeiată,

audiind raportul judecătorului raportor pe fondul cauzei și în baza argumentelor invocate în cererea de recurs

C O N S T A T Ă :

1.Argumentele participanţilor la proces:

La 25 mai 2026, S.R.L. „PDF Agro" S.C., reprezentată de avocatul Botnari Andrei a depus prin intermediul poștei electronice, cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Biovithum" privind repararea prejudiciului cauzat în sumă de 2.088.699,00 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, reclamantul a solicitat asigurarea acţiunii prin aplicarea sechestrului pe conturile şi bunurile S.R.L. „Biovithum" în limita valorii acţiunii.

La data de 16 iunie 2026 judecătoria Cimișlia pronunță încheiere de respingere a cererii reclamantului cu privire la asigurarea acțiunii depusă în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „PDF Agro" S.C., împotriva S.R.L. „Biovithum" privind repararea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată. (f.d. 42-44)

2.Motivele și argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.

La data de 30 iunie 2026, avocatul Botnari Andrei, în interesele S.R.L. „PDF Agro" S.C., a înaintat cerere de recurs împotriva încheierii emise de instanța de fond, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii și aplicat sechestru asupra bunurilor și conturilor S.R.L. „Biovithum", în limita valorii acțiunii. (f.d. 45-51)

În motivarea recursului, recurentul a indicat că acțiunea înaintată împotriva S.R.L. „Biovithum" are ca obiect încasarea prejudiciului în mărime de 2.088.699,00 lei, iar pretențiile formulate rezultă din neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor asumate prin contractul de schimb nr. 48-2023 din 23 martie 2023, precum și din prejudiciul cauzat prin livrarea unui produs agricol neconform.

Potrivit recurentului, în cadrul raporturilor contractuale, S.R.L. „Biovithum" s-a obligat să livreze 120 tone de îngrășământ agricol „Bioefect", în schimbul a 200 tone de porumb, însă produsul livrat nu ar fi corespuns parametrilor de calitate declarați. În susținerea acestor afirmații, recurentul a făcut referire la actul întocmit în comisie la 25 mai 2023, raportul de testare nr. 5 din 22 martie 2021, raportul de încercări nr. 49 din 27 iunie 2023, precum și la rapoartele de încercare nr. 387 și nr. 387/1 din 17 mai 2024.

A susținut că, rezultatele investigațiilor efectuate asupra produsului „Bioefect" atestă necorespunderea acestuia parametrilor de calitate pretinși și că utilizarea produsului respectiv ar fi determinat dezvoltarea necorespunzătoare a culturilor agricole și diminuarea recoltei. În acest context, a invocat existența unei legături cauzale între calitatea necorespunzătoare a produsului livrat și prejudiciul pretins.

Totodată, recurentul a menționat că, după apariția dubiilor cu privire la calitatea produsului, S.R.L. „Biovithum" ar fi prezentat, prin intermediul poștei electronice, o copie neautentificată a raportului de testare nr. 5 din 22 martie 2021, iar ulterior, în cadrul procesului, avocatul pârâtului ar fi prezentat o altă copie, autentificată, a aceluiași document. Potrivit recurentului, între cele două versiuni

ale documentului există diferențe semnificative, fapt pe care acesta îl apreciază drept relevant pentru existența aparenței de temeinicie a pretențiilor formulate.

În susținerea acțiunii și a cererii de asigurare a acesteia, recurentul a făcut trimitere la prevederile art. 776, art. 775 alin. (1), art. 858 alin. (1) și (2), art. 901 alin. (1) lit. a) și d), art. 915, art. 916 și art. 917 din Codul civil, precum și la dispozițiile art. 2040–2046 din Codul civil referitoare la răspunderea pentru prejudiciul cauzat de produsele cu vicii.

Recurentul a susținut că, prin raportare la aceste prevederi, există aparența unui drept al reclamantului, iar neexecutarea obligațiilor contractuale de către pârât ar prezenta un caracter esențial. În opinia acestuia, circumstanțele cauzei justifică necesitatea menținerii unor garanții procesuale în vederea asigurării unei eventuale executări a hotărârii judecătorești.

Referitor la măsura solicitată, recurentul a invocat prevederile Codului de procedură civilă privind asigurarea acțiunii și a susținut că aplicarea sechestrului asupra bunurilor și conturilor S.R.L. „Biovithum”, în limita valorii acțiunii, este necesară pentru a preveni riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri favorabile reclamantului.

În acest sens, recurentul a argumentat că instanța de fond ar fi reținut în mod eronat lipsa probelor privind reaua-credință a pârâtului. Potrivit acestuia, asigurarea acțiunii nu este condiționată de demonstrarea relei-credințe a pârâtului, ci de existența riscului că neaplicarea măsurilor de asigurare să facă imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

Recurentul a invocat, în acest context, principiile *fumus boni iuris* și *periculum in mora*, susținând că, la etapa examinării cererii de asigurare a acțiunii, nu este necesară stabilirea cu certitudine a dreptului pretins, fiind suficientă existența unei aparențe rezonabile de temeinicie a pretențiilor și a unui risc real privind executarea eventualei hotărâri.

De asemenea, recurentul a subliniat că valoarea pretențiilor deduse judecății depășește 2 milioane de lei, circumstanță care, în opinia sa, generează un risc obiectiv privind posibilitatea executării hotărârii în cazul în care, pe durata examinării cauzei, situația patrimonială a pârâtului s-ar modifica sau activele acestuia ar fi înstrăinate.

Recurentul a mai invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenție, susținând că dreptul de acces la instanță ar fi lipsit de efect dacă hotărârea

judecătorească pronunțată în urma procesului nu ar putea fi executată. În acest sens, a făcut referire la cauzele Stran Greek Refineries and Stratis Andreadis v. Greece, Prodan v. Moldova, Ambrousi v. Italy, precum și la alte cauze în care Curtea Europeană a subliniat importanța executării hotărârilor judecătorești ca parte integrantă a procesului în sensul art. 6 din Convenție.

Totodată, recurentul a invocat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauzele Pressos Compania Naviera S.A. v. Belgium și Dangeville v. France, susținând că o creanță suficient de certă pentru a fi executorie poate constitui un „bun" în sensul acestei dispoziții.

În opinia recurentului, neaplicarea măsurilor de asigurare solicitate ar putea afecta dreptul reclamantului la respectarea bunurilor sale, întrucât eventuala imposibilitate de executare a hotărârii ar constitui o ingerință în dreptul acestuia garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

În același timp, recurentul a susținut că aplicarea sechestrului asupra bunurilor și conturilor pârâtului nu constituie o privare de proprietate, ci doar instituie restricții temporare asupra exercitării dreptului de dispoziție asupra acestora. Potrivit acestuia, asemenea măsuri nu afectează posesia și folosința bunurilor de către proprietar în mod absolut, ci urmăresc conservarea patrimoniului debitorului până la soluționarea definitivă a litigiului.

În acest sens, recurentul a făcut referire și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza X v. Belgium, prin care, în opinia sa, s-a constatat că blocarea conturilor unei persoane în cadrul unui litigiu civil nu constituie, prin ea însăși, o privare de proprietate.

Recurentul a mai susținut că măsura solicitată este proporțională cu obiectul litigiului, întrucât sechestrul urmează a fi aplicat doar în limita valorii acțiunii și are un caracter temporar, fiind destinat exclusiv garantării executării eventualei hotărâri judecătorești.

În ceea ce privește încheierea contestată, recurentul a considerat că instanța de fond nu a efectuat o analiză suficientă a necesității, rațonalității și proporționalității măsurii de asigurare solicitate și s-ar fi limitat la constatarea lipsei unor probe privind reaua-credință a pârâtului, fără a examina în mod efectiv existența riscului privind imposibilitatea executării eventualei hotărâri.

De asemenea, recurentul a susținut că instanța de fond nu ar fi analizat în mod corespunzător specificul activității pârâtului, valoarea semnificativă a pretențiilor

deduse judecății și caracterul fluctuant al patrimoniului unui agent economic, circumstanțe care, în opinia sa, justifică aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Prin urmare, recurentul a concluzionat că încheierea Judecătoriei Cimișlia din 16 iunie 2026 este neîntemeiată și urmează a fi casată, cu emiterea unei noi încheieri prin care cererea de asigurare a acțiunii să fie admisă și să fie aplicat sechestru asupra bunurilor și conturilor S.R.L. „Biovithum", în limita valorii acțiunii.

La data de 07 iulie 2026 dosarul a parvenit în adresa Curţii de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d. 52)

La data de 29 iulie 2026 în adresa părților a fost expediată cererea de recurs pentru cunoștință, totodată acestea au fost informate despre necesitatea prezentării referinței la recursul declarat. (f.d. 55)

La data de 04 august 2026 avocatul Bolfosu Igor în interesele S.R.L. „Biovithum" a depus referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat respingerea cererii de recurs cu menținerea încheierii emise de instanța de fond la 16 iulie 2026. (f.d. 57-60)

În susținerea poziției sale, se invocă faptul că recursul nu conține și nu indică probe privind înstrăinarea, ascunderea sau diminuarea patrimoniului S.R.L. „Biovithum", retrageri neobișnuite de mijloace bănești, insolvabilitatea, încetarea activității ori alte împrejurări care ar putea face imposibilă sau dificilă executarea unei eventuale hotărâri. Simplele presupuneri privind posibilitatea diminuării patrimoniului unei persoane juridice nu sunt suficiente pentru aplicarea unei măsuri excepționale de asigurare.

Totodată, menționează că, încă la 02 noiembrie 2023, S.R.L. „PDF Agro" a transmis declarația de rezoluțiune a Contractului de schimb nr. 48-2023, invocând pretinsa neconformitate a produsului, Raportul de încercări nr. 49 din 27 iunie 2023 și solicitând restituirea prestației, despăgubiri și penalități. Prin urmare, faptele și argumentele pe care recurenta își întemeiază în prezent pretențiile erau cunoscute și formalizate juridic încă din anul 2023.

În cadrul primului litigiu, S.R.L. „PDF Agro" a invocat aceleași circumstanțe privind pretinsa neconformitate a produsului și a solicitat rezoluțiunea contractului și repunerea părților în situația anterioară. Prin Hotărârea Judecătoriei Strășeni din 29 decembrie 2025, acțiunea S.R.L. „Biovithum" a fost admisă, iar acțiunea reconvențională formulată de S.R.L. „PDF Agro" a fost respinsă. Hotărârea este contestată în apel, însă această împrejurare demonstrează că pretențiile actuale au

la bază circumstanțe care au făcut deja obiectul examinării judiciare în cadrul unui litigiu anterior.

Deși S.R.L. „PDF Agro” susține că drepturile sale patrimoniale existau încă din anul 2023, aceasta nu a invocat în perioada respectivă existența vreunui pericol pentru patrimoniul S.R.L. „Biovithum” și nu a solicitat indisponibilizarea bunurilor acesteia. Cererea de sechestru a fost formulată abia după pronunțarea hotărârii nefavorabile din 29 decembrie 2025 și după formularea unei noi pretenții în sumă de 2.088.699,00 lei. Această succesiune cronologică nu confirmă existența unui risc patrimonial nou și actual.

Suma de 2.088.699,00 lei reprezintă o pretenție contestată și calculată unilateral, care nu este confirmată printr-un titlu executoriu sau prin recunoașterea datoriei. Refuzul de a achita benevol o creanță litigioasă nu poate fi echivalat cu intenția de a ascunde sau înstrăina patrimoniul.

De asemenea, menționează că reclamanta solicită concomitent sechestrarea mijloacelor bănești din conturile bancare și a bunurilor materiale în sumă de 2.088.699 lei, fără a individualiza bunurile și fără a demonstra necesitatea aplicării cumulative a acestor măsuri. O asemenea indisponibilizare este susceptibilă să afecteze activitatea economică curentă a S.R.L. „Biovithum”, inclusiv achitarea salariilor, impozitelor, furnizorilor și executarea contractelor în derulare.

Consideră că prima instanță a aplicat corect dispozițiile art. 174 și 177 CPC, constatând lipsa unor circumstanțe și probe concrete care să demonstreze că neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea face imposibilă sau dificilă executarea unei eventuale hotărâri. Recursul exprimă, în esență, dezacordul recurentei cu această concluzie, fără a prezenta probe noi privind existența unui risc real, actual și suficient de probabil.

Totodată, invocă necesitatea verificării stricte a existenței unui pericol efectiv, a necesității și proporționalității măsurii, precum și a menținerii unui echilibru între interesele părților. În lipsa unor probe concrete privind riscul de neexecutare, sechestrul nu poate fi utilizat ca mijloc de presiune economică asupra pârâtei înainte de soluționarea fondului litigiului.

În concluzie, se susține că recurentul nu a demonstrat condiția esențială prevăzută de art. 174 CPC, și anume existența unui risc real, actual și suficient de probabil ca neaplicarea măsurilor de asigurare să facă imposibilă sau dificilă executarea unei eventuale hotărâri. Circumstanțele invocate erau cunoscute pîrîtei încă din anul 2023, însă pîrîta în continuare î-și desfășoară activitatea care

generează venituri, nu duce o activitate care ar genera dubii că eventual s-ar eschiva de la achitarea prejudiciului urmare a soluționării definitive al cauzei, respectiv poziția părții reclamante nu este susținută de probe privind existența unui pericol patrimonial concret, iar măsura solicitată este excesivă și susceptibilă să producă un impact disproporționat asupra activității S.R.L. „Biovithum”.

La data de 20 august 2026, prin încheierea Curții de Apel Sud, sediul Comrat, a fost admisă cererea administratorului S.R.L. „PDF Agro”, S.C. Melnic E., privind amânarea ședinței de judecată în legătură cu necesitatea acordării unui termen suplimentar pentru a prezenta contraargumente și probe suplimentare la referința părții pîrîte, iar examinarea recursului a fost amânată pentru data de 10 septembrie 2026.

La data de 24 august 2026, avocatul Igor Bolfosu, acționând în interesele S.R.L. „Biovithum”, a depus o notă suplimentară la referința asupra cererii de recurs declarate de S.R.L. „PDF Agro”, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de S.R.L. „PDF Agro” și menținerea încheierii Judecătoriei Cimișlia din 16 iunie 2026 privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii, precum și menținerea celorlalte solicitări formulate de S.R.L. „Biovithum” în referința depusă anterior.

În susținerea poziției sale, reprezentantul S.R.L. „Biovithum” a invocat faptul că S.R.L. „PDF Agro” nu a prezentat probe suficiente care să demonstreze existența unui pericol real de neexecutare sau de îngreunare a executării unei eventuale hotărâri judecătorești. De asemenea, recurenta nu a justificat necesitatea și proporționalitatea măsurii solicitate, constând în aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești și bunurilor S.R.L. „Biovithum” în limita sumei de 2.088.699 lei.

Totodată, avocatul a menționat că pretențiile formulate de S.R.L. „PDF Agro” se întemeiază pe circumstanțe litigioase, a căror temeinicie urmează a fi stabilită în cadrul examinării cauzei în fond. În aceste condiții, aplicarea măsurii de asigurare nu poate fi justificată exclusiv prin existența unor pretenții patrimoniale contestate și nu poate constitui un mijloc de anticipare a soluției asupra fondului litigiului.

În opinia reprezentantului S.R.L. „Biovithum”, în lipsa unor probe privind intenția sau acțiunile recurente de a înstrăina, ascunde ori diminua patrimoniul său, aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare și bunurilor acesteia ar reprezenta o măsură excesivă și disproporționată, susceptibilă să producă consecințe patrimoniale semnificative pentru intimată.

La data de 10 septembrie 2026, avocatul Botnari Andrei, în interesele S.R.L. „PDF Agro” S.C., a înaintat întâmpinare la referința depusă de S.R.L. „Biovithum” asupra cererii de recurs, prin care solicită respingerea argumentelor expuse în referința S.R.L. „Biovithum” ca neîntemeiate, în partea în care acestea contestă necesitatea și proporționalitatea măsurii de asigurare.

Totodată, solicită admiterea recursului declarat de S.R.L. „PDF Agro” S.C. și casarea integrală a încheierii Judecătoriei Cimișlia din 16 iunie 2026, prin care a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii.

În întâmpinarea depusă, S.R.L. „PDF Agro” S.C. a indicat că aplicarea măsurii de asigurare este justificată de necesitatea păstrării unei baze patrimoniale suficiente pentru executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile, având în vedere valoarea pretenției de 2 088 699 lei și natura patrimonială a acesteia.

A menționat că art. 174 CPC nu impune existența unei dovezi certe privind intenția pârâtului de a se sustrage de la executare, fiind suficientă existența unui risc obiectiv pentru executarea viitoare a hotărârii. În acest sens, absența unei conduite ilicite deja consumate nu exclude existența unui asemenea risc, întrucât măsurile provizorii au caracter preventiv.

De asemenea, a invocat faptul că desfășurarea activității economice de către intimată nu constituie, în sine, o garanție suficientă pentru executarea unei eventuale obligații, întrucât activitatea comercială presupune modificarea continuă a structurii patrimoniului și circulația mijloacelor bănești.

Cu privire la durata și istoricul raportului juridic dintre părți, recurenta a susținut că existența unor pretenții formulate anterior și a unor proceduri judiciare succesive nu înlătură riscul actual și necesitatea conservării patrimoniului până la soluționarea definitivă a litigiului.

Totodată, a argumentat că măsura solicitată este proporțională, întrucât sechestrul este solicitat în limita sumei de 2 088 699 lei, iar eventualele consecințe asupra activității intimatei pot fi diminuate prin individualizarea bunurilor și stabilirea modalității de executare a măsurii. În acest context, a făcut trimitere și la principiul proporționalității și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind accesul efectiv la instanță și executarea hotărârilor.

A subliniat că temeinicia pretenției și necesitatea asigurării acțiunii reprezintă două aspecte distincte: existența și întinderea creanței urmează a fi examinate în fond, în timp ce, în cadrul procedurii privind asigurarea acțiunii, urmează a fi evaluat riscul pentru executarea unei eventuale hotărâri favorabile.

Prin urmare, a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii atacate și aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii în limita sumei pretinse.

3.Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii*.

Din actele puse la dispoziția instanței de recurs, rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la data de 16 iunie 2026, iar recursul a fost înaintat la data de 30 iunie 2026, astfel, Completul de judecată constată că acesta a fost depus în termen.

4.Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor vis-a-vis de cadrul legal aplicabil:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii recurate, ***prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar***, ***Completul de judecată consideră cererea de recurs neîntemeiată şi care urmează a fi respinsă cu menţinerea încheierii instanţei de fond,*** din următoarele motive.

Potrivit art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*.

Potrivit art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea*.

Potrivit art. 428 Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii. Copia deciziei se remite părţilor în termen de 5 zile de la data emiterii*.

Astfel, din materialele cauzei se constată că, la data de 25 mai 2026, S.R.L. „PDF Agro” S.C., reprezentată de avocatul Botnari Andrei a depus la Judecătoria Cimișlia, prin intermediul poștei electronice, cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Biovithum” privind repararea prejudiciului cauzat în sumă de 2.088.699,00 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, reclamantul a solicitat asigurarea acţiunii prin aplicarea sechestrului asupra conturilor și bunurilor S.R.L. „Biovithum”, în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 16 iunie 2026, a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea reclamantului privind asigurarea acțiunii, formulată în cadrul

cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „PDF Agro” S.C., împotriva S.R.L. „Biovithum” privind repararea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 42–44)

La data de 30 iunie 2026, avocatul Botnari Andrei, în interesele S.R.L. „PDF Agro”, a înaintat cerere de recurs împotriva încheierii emise de instanța de fond, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii și aplicat sechestru asupra bunurilor și conturilor S.R.L. „Biovithum”, în limita valorii acțiunii. (f.d. 45-51)

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești*.

Potrivit prevederilor art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane*.

Conform prevederilor art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.*

Din conținutul prevederilor art. 177 Cod de procedură civilă este expres prevăzută forma și conținutul cererii de asigurare a acțiunii, care urmează să conțină motivele și circumstanțele cerinței de aplicare a măsurilor asiguratorii, ceea ce rezultă că cererea urmează a fi înaintată în scris, ceea ce la materialele cauzei nu se atestă a exista.

Totodată, Completul de judecată constată necesar să mai menționeze că măsurile de asigurare sunt măsuri procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea cauzei în instanța de judecată.

Aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii contribuie real la prevenirea unei pagube iminente și constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces, iar neaplicarea măsurilor de asigurare a

acțiunii ar putea crea dificultăți sau ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, precum că datorită faptului că pârâtul se eschivează de la executarea obligațiilor contractuale asumate, există riscul real că acesta va înstrăina, ascunde, etc., bunurile, care fac parte din patrimoniul său, în scopul neexecutării obligațiilor asumate, ceea ce va constitui inter alia un impediment real pentru executarea unei eventuale hotărâri judecătorești pronunțate la caz.

Prin prisma prevederilor art. 174 Cod de procedură civilă, unicul scop care justifică aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, este imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

Totodată, este de menționat că, temeiurile asigurării acțiunii nu sânt enumerate expres în art.174 Cod de procedură civilă, în consecință urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. La pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica:

- raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare;
- probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii;
- dacă există periculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare);
- asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate;
- preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare;
- în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare;
- dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăși obiectul acțiunii, fapt care este inadmisibil".

Astfel, Completul de judecată constată că, prima instanță prin respingerea cererii de aplicare a măsurilor asiguratorii în procesul civil, a dat o apreciere corectă circumstanțelor și temeiurilor aplicării măsurilor asigurătorii, fiind pronunțată o încheiere fondată în vederea respingerii aplicării măsurilor asiguratorii în prezenta acțiune asupra bunurilor sau pe sumele de bani ale pârâtului S.R.L. „Biovithum" în valoarea acțiunii de încasare în mărime 2.088.699

lei, din următoarele considerente.

Efectuând controlul judiciar al încheierii Judecătoriei Cimișlia din 16 iunie 2026, Completul de judecată constată că instanța de fond corect și întemeiat a respins cererea S.R.L. „PDF Agro” S.C.., privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, deoarece, potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, măsurile de asigurare a acțiunii pot fi dispuse în orice fază a procesului până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, numai în cazul în care neaplicarea acestora ar putea face imposibilă executarea hotărârii. Totodată, cererea de asigurare a acțiunii urmează să cuprindă motivele și circumstanțele concrete care justifică necesitatea aplicării măsurii solicitate.

Din perspectiva normelor legale enunțate, instituția asigurării acțiunii are caracter provizoriu și urmărește prevenirea situațiilor în care, ca urmare a unor acțiuni sau inacțiuni ale pârâtului, executarea unei eventuale hotărâri judecătorești ar putea deveni imposibilă sau excesiv de dificilă. În acest sens, instanța urmează să verifice raționalitatea și temeinicia cererii, existența unui risc real și suficient de probabil pentru executarea eventualei hotărâri, proporționalitatea măsurii solicitate, precum și necesitatea menținerii unui echilibru rezonabil între interesele părților litigante.

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, Completul de judecată reține că, după cum se atestă din materialele cauzei, obiectul acțiunii îl constituie repararea prejudiciului pretins a fi cauzat S.R.L. „PDF Agro” S.C. în cuantum de 2.088.699,00 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată. Prin cererea de asigurare a acțiunii, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului asupra conturilor și bunurilor S.R.L. „Biovithum”, în limita valorii acțiunii.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii, precum și a recursului declarat, S.R.L. „PDF Agro” S.C., invocă valoarea considerabilă a pretențiilor, existența unui prejudiciu pretins a fi cauzat prin livrarea produsului „Bioefect”, rezultatele rapoartelor de încercări prezentate în cauză, precum și riscul ca, în lipsa măsurilor de asigurare, executarea unei eventuale hotărâri favorabile să devină imposibilă.

Cu toate acestea, Completul de judecată constată că circumstanțele invocate de recurent nu demonstrează, prin ele însele, existența unui risc concret, actual și suficient de probabil ca pârâtul să întreprindă acțiuni de înstrăinare, ascundere, diminuare ori risipire a patrimoniului său, care ar putea face imposibilă sau dificilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Or, simpla invocare a cuantumului considerabil al pretențiilor deduse

judecății și a caracterului fluctuant al patrimoniului unui agent economic nu poate constitui, în lipsa unor probe pertinente și concludente, un temei suficient pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

De asemenea, Completul de judecată reține că recurentul nu a prezentat probe obiective privind situația patrimonială a S.R.L. „Biovithum", existența unor acte de înstrăinare a bunurilor, retragerea sau transferarea activelor, diminuarea patrimoniului ori alte acțiuni concrete ale pârâtului care ar indica intenția sau posibilitatea reală de a împiedica executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.

În ceea ce privește argumentele recurentului referitoare la pretinsa neconformitate a produsului „Bioefect", rapoartele de încercări și existența prejudiciului, Completul de judecată reține că acestea vizează, în esență, fondul litigiului și urmează a fi apreciate de instanța competentă în cadrul examinării cauzei în fond. La etapa soluționării cererii de asigurare a acțiunii, instanța nu este chemată să stabilească în mod definitiv existența prejudiciului, vinovăția pârâtului, neconformitatea produsului ori legătura de cauzalitate dintre fapta pretinsă și prejudiciul invocat.

Totodată, invocarea de către recurent a principiilor *fumus boni iuris* și *periculum in mora*, precum și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la executarea hotărârilor judecătorești și protecția dreptului de proprietate, nu este suficientă pentru aplicarea măsurii solicitate în lipsa unor circumstanțe concrete care să confirme existența unui pericol real pentru executarea eventualei hotărâri.

Completul de judecată subliniază că simpla existență a unui litigiu patrimonial și pretinsa neexecutare a unor obligații de către pârât nu echivalează automat cu existența temeiurilor necesare pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. În același timp, aplicarea sechestrului asupra conturilor și bunurilor pârâtului constituie o ingerință temporară în exercitarea dreptului de dispoziție asupra proprietății, motiv pentru care o asemenea măsură trebuie să fie justificată de o necesitate reală și să fie proporțională cu scopul urmărit.

Prin urmare, Completul de judecată constată că, instanța de fond a apreciat corect că cererea privind aplicarea sechestrului asupra conturilor și bunurilor S.R.L. „Biovithum", în limita valorii acțiunii, nu este suficient motivată și nu este susținută prin probe pertinente care să confirme existența riscului imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Completul de judecată nu este de acord cu argumentele expuse de recurentă în întâmpinare privind necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, invocând valoarea pretenției de 2 088 699 lei, activitatea economică a intimatei și necesitatea păstrării patrimoniului acesteia pentru executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. Or, valoarea pretenției, existența unui litigiu patrimonial și desfășurarea activității economice de către intimată nu demonstrează, prin ele însele, existența unui risc real ca aceasta să-și înstrăineze sau să-și ascundă bunurile, fapt care ar putea face dificilă sau imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătorești.

Recurenta nu a prezentat probe privind săvârșirea unor acțiuni concrete de către intimată în vederea diminuării sau ascunderii patrimoniului său.

Prin urmare, argumentele invocate în întâmpinare, precum și referirile la caracterul preventiv al măsurilor de asigurare, principiile proporționalității, *fumus boni iuris* și *periculum in mora* și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, nu sunt suficiente pentru aplicarea măsurii solicitate.

Astfel, argumentele invocate în întâmpinare nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de fond și nu justifică aplicarea măsurii de asigurare solicitate.

În aceste circumstanțe, Completul de judecată ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Cimișlia din 16 iunie 2026 este legală și întemeiată, iar argumentele recursului nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond.

Reieșind din cele expuse, Completul de judecată concluzionează că recursul declarat de avocatul Botnari Andrei, în interesele S.R.L. „PDF Agro” S.C., urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Cimișlia din 16 iunie 2026.

În temeiul celor expuse și conducându-se de prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată,

D E C I D E:

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Botnari Andrei, în interesele S.R.L. „PDF Agro” S.C.

Se menține încheierea judecătoriei Cimișlia din 16 iunie 2026 prin care s-a respins ca neîntemeiată, cererea S.R.L. „PDF Agro” S.C. cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, pronunțată în cauza civilă la acțiunea înaintată de S.R.L. „PDF Agro” S.C., împotriva S.R.L. „Biovithum” privind repararea prejudiciului cauzat în sumă de 2.088.699,00 lei și compensarea cheltuielilor de

judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii şi se plasează pe pagina web a instanţei.

Preşedintele completului,
judecător: Judecător: Judecător:

HUDOBA Valeri CHERDIVARA Dumitru COLEV Grigori